

Schietbeurten

20 Juli 2005

De bepalingen omtrent de schietbeurtenregistratie zijn aanzienlijk gewijzigd.

In de eerste plaats is het zo dat voortaan bij de aanvraag voor een verlof en voor de verlenging daarvan een vast aantal schietbeurten is vereist van 18, ongeacht het aantal vuurwapens waarvoor verlof is verleend.

Dat betekent dat de schutter die slechts verlof heeft voor één vuurwapen voortaan 6 beurten meer moet registreren, degene die 2 vuurwapens heeft, registreert er zoals voorheen 18 en de bezitter van 3, 4 en 5 wapens eveneens 18.

Hoewel in wezen dit aantal arbitrair is vastgesteld, is men in kringen van Justitie en politie – maar ook onder sportschutters – van mening dat 18 schietbeurten per jaar een redelijke eis is. Ten aanzien van een schutter die door persoonlijke omstandigheden, zoals ziekte van zichzelf of in zijn familie, in de achterliggende periode onvoldoende schietbeurten heeft kunnen halen, geldt dat de politie die persoonlijk omstandigheden mag meewegen en het verlof alsnog verlengen.

Bepaald is dat het er niet toe doet met welk wapen is geschoten als het maar met vuurwapens is en vermelding van het wapen waarmee is geschoten maakt dan ook geen onderdeel meer uit van de schietbeurtenregistratie. Wat altijd al heeft gegolden is nu met zoveel woorden in de Circulaire opgenomen, namelijk dat de schietbeurten niet over het gehele jaar behoeven te worden verdeeld.

Voortaan bestaat derhalve een schietbeurtenregistratie uit drie onderdelen, namelijk de datum, het stempel van de vereniging en de paraaf van de baancommandant of een andere door het bestuur aangewezen functionaris.

Een voor sommigen van ons belangrijke verbetering is dat voortaan ook schietbeurten, geregistreerd in de landen van de Europese Unie, voor de verlenging van het verlof zullen meetellen. Daarbij geldt wel dat de overlegging van wedstrijdbriefjes of een verklaring van de buitenlandse schietvereniging wordt gevraagd.

Telling van schietbeurten

Als uitgangspunt geldt dat niet meer dan één schietbeurt per dag kan worden aangetekend, ongeacht het aantal wapens waarmee is geschoten.

Hierop bestaan echter twee uitzonderingen:

- Voor geweren van de wapengroepen "Groot Kaliber Geweer" en "Historische Wapens" geldt dat, voorzover is geschoten op een door de Overheid ter beschikking gestelde schietaccommodatie, per dag één schietbeurt kan worden aangetekend voor ieder wapen waarmee daadwerkelijk is geschoten. Deze uitzondering geldt alleen voorzover uit het stempel in het schietregister blijkt dat er geschoten is op een Overheidsbaan. Voorbeeld: drie stempels geplaatst door de KNSA-functionaris op het Infanterie Schietkamp Harskamp betekent dat er is geschoten met drie geweren.

- Voor alle wapens geldt dat iedere deelname aan een officieel erkend (inter)nationaal-, district- of afdelingskampioenschap als aparte schietbeurt kan worden aangetekend (ongeacht het wapen waarmee is geschoten). Desgevraagd moeten wedstrijdbriefjes worden overgelegd.

Informatie over intrekking van verloven

20 Juli 2005

Nieuw in de Circulaire is de aanwijzing aan de politie om bij het intrekken of een weigering tot het verlenen van een verlof hiervan mededeling te doen aan de KNSA.

Deze mededeling bevat uiteraard niet de reden waarom een verlof is geweigerd of ingetrokken, maar slechts de feitelijke mededeling van intrekking of weigering.

Dat is wederom een stap in de goede richting bij onze pogingen de bevolking van schietverenigingen vrij te houden van lieden die daarin niet thuis horen c.q. die een bijzonder risico vormen.

De KNSA is voornemens in voorkomende gevallen in overleg te treden met het desbetreffende verenigingsbestuur teneinde informatie te verkrijgen over de reden van de weigering of intrekking. Daartoe zal de betrokkene de in zijn bezit zijnde met redenen omklede Beschikking van de politie aan zijn bestuur of aan de KNSA moeten uitleveren.

Aan de hand van de dan bekend geworden feiten moet worden beslist of de betrokkene moet worden ontzet uit het lidmaatschap, dan wel dat daarvoor onvoldoende aanleiding is. U begrijpt dat daarbij een simpele eenmalige burenruzie anders kan worden beoordeeld dan het bezit van een hennepplantage.

Ongewenste wapens

20 Juli 2005

Aan het fenomeen ongewenste wapens wordt een nieuwe dimensie toegevoegd, namelijk ongewenst, maar toch overdraagbaar.

We kennen de ongewenste wapens uit de Circulaire van 1997, de korte pistolen en revolvers, de 6.35-ers, de automaten, de semi-automatische of repeterende hagelgeweren met een looplengte van minder dan 60 cm, of met een grotere capaciteit dan 3 patronen, de klapkolven, de draadkolven, de geïntegreerde geluiddemper en nog een paar. Ze zijn te vinden in de Circulaire van 1997 als Bijlage C2.

Voor een aantal van deze wapens die onder de Categorie III zijn te rangschikken en waarvoor onder de Vuurwapenwet 1919 een machtiging tot het voorhanden hebben ten behoeve van de schietsport was afgegeven, gold dat het wapen op het verlof (dat in de plaats kwam van de machtiging) mocht worden bijgeschreven, echter met de toevoeging "OW". De consequentie daarvan was/is, dat de machtiginghouder in het bezit van het desbetreffende wapen mocht blijven, maar dat hij het niet kon overdragen, anders dan aan een wapenhandelaar, een buitenlandse sportschutter in een land waar deze wapens wel zijn toegestaan of aan een gespecialiseerde verzamelaar.

De Minister heeft aan de lijst van ongewenste wapens een aantal toegevoegd, maar doet deze vallen onder een ander regime. Het zijn:

- de stormgeweren (zie het gelijknamige hoofdstukje);
- schoudervuurwapens met een totale lengte van 60 cm (23,6 inch) of een looplengte van 30 cm (11,8 inch) of minder;
- semi-automatische en repeterende (pompmechanisme, hendel- en grendelrepeteer) hagelgeweren.

Voor deze wapens geldt dat ze niet alleen op het verlov mogen blijven voorkomen, maar dat ze ook overdraagbaar zijn, mits wordt aangetoond dat vóór 1 augustus 2005 al een verlov voor het desbetreffende wapen is afgegeven. Hoe dat kan worden aangetoond is beschreven in het hoofdstukje Stormgeweren.

Aantekeningen hierbij:

- de looplengte wordt bij geweren en pistolen gemeten inclusief de kamer en exclusief eventuele toevoegingen zoals vlamdempers, tenzij deze permanent door lassen, hardsolderen of nagelen aan de loop bevestigd zijn. Bij revolvers wordt de lengte van de cilinder niet meegerekend;
- onder een hagelgeweer wordt verstaan elk achterlaadgeweer in een hagelkaliber niet zijnde een schutterrijbuks;
- een geïntegreerde geluiddemper is toegestaan bij een schutterrijbuks, speciaal vervaardigd voor gebruik bij de door regionale schutterijen en schuttersgilden georganiseerde historische-geweewedstrijden;
- merk op dat de ongewenstverklaring (behoudens aantoonbaar met verlov in het bezit vóór 1 augustus 2005) thans geldt voor alle semi-automatische en repeterende hagelgeweren.

Volledigheidshalve worden hier nog behandeld de wapens die ten behoeve van de schietsport niet op een verlov mogen worden bijgeschreven. Dat zijn:

- wapens met klapkolven, schuif-kolven of telescopische kolven, tenzij deze kolven zodanig duurzaam zijn vastgezet dat ze als vaste kolven kunnen worden beschouwd;
- wapens waarmee (vol)automatisch kan worden geschoten en wapens waaraan het (vol)automatische karakter onvoldoende duurzaam is ontnomen;
- wapens waarvan de loop of de kolf is afgezaagd of op andere wijze ingekort, anders dan ter verbetering van de schietprestaties.

Aantekeningen hierbij:

- dit zijn categorie-II-wapens; vanzelfsprekend geldt voor alle wapens uit deze categorie dat ze niet ten behoeve van de schietsport op een verlov mogen worden bijgeschreven;

- een schuifkolf is niet hetzelfde als een draadkolf. Een draadkolf is zonder meer verboden (vraag mij niet waarom), maar een schuifkolf mits vastgezet (lassen of hardsolderen) is dat niet.

Stormgeweren

20 Juli 2005

Voor militaire geweren die zowel enkelschots als automatisch kunnen vuren waarbij de omschakeling geschiedt door middel van een selective fire knop (de zogenaamde stormgeweren) kan een verlot tot voorhanden hebben worden afgegeven, als het geweer op de voorgeschreven wijze voor automatisch vuren duurzaam ongeschikt is gemaakt. Maar.... lees verder.

Opsomming van de daarvoor in aanmerking komende geweren en de wijze waarop de bewerking voor het duurzaam ongeschikt maken voor automatisch vuren moet worden uitgevoerd, is te vinden in de Bijlage C2 van de Circulaire.

Uitdrukkelijk is bij de inwerkingtreding van de Wet wapens en munitie door de werkgroep van de KNSA met Justitie overeengekomen dat de daarin genoemde lijst geen limitatieve opsomming bevat, maar dat de opsomming tevens betrekking had op identieke in licentie vervaardigde wapens. Deze stelling werd de laatste tijd betwist.

Om aan deze discussie een einde te maken is dat nu met zoveel woorden in de Circulaire opgenomen:

“Wapens die identiek zijn aan de onderstaande modellen maar in licentie zijn gemaakt door een andere fabrikant zoals bijvoorbeeld de door STEYR geproduceerde FAL) worden gelijk gesteld met het wapen van de oorspronkelijke producent.”

Nieuw is dat de bewerking moet zijn gedaan vóór 1 augustus 2005. Justitie is van mening dat inmiddels van de stormgeweren voldoende exemplaren in civiele uitvoering op de markt zijn gekomen, zodat het niet meer nodig is de militaire stormgeweren om te bouwen. Voor de goede orde en om weer een hoop gesnuif te voorkomen: ik geef de mening van Justitie weer. En als dat nog niet genoeg is, die mening behoeft niet noodzakelijkerwijs de onze te zijn.

Voor wat betreft de eis dat de bewerking moet zijn gedaan vóór 1 augustus 2005, zal dat voor de geweren die nu op een verlot staan geen probleem vormen. Maar deze geweren mogen - als ze na 1 augustus 2005 zijn omgebouwd - niet meer op een verlot worden bijgeschreven.

De huidige eigenaren mogen ze wel van de hand doen aan andere sportschutters, maar dan

moet door de aanvrager worden aangetoond dat het wapen voor automatisch vuren volgens de regels duurzaam ongeschikt is gemaakt vóór 1 augustus 2005. Hoe toon je dat aan:

1. met een door een erkenninghouder afgegeven en ondertekende verklaring waarin vermeld wordt dat de blokkering vóór 1 augustus 2005 is aangebracht en dat de blokkering voldoet aan de eisen zoals opgenomen in bijlage C2 bij deze Circulaire; of
2. met een kopie van een verlov ten behoeve van de schietsport waaruit blijkt dat het wapen vóór 1 augustus 2005 op een verlov was bijgeschreven; of
3. met een verklaring van de korpschef van een politieregio waaruit blijkt dat het wapen vóór 1 augustus 2005 op een verlov was bijgeschreven.

Het lijkt mij het eenvoudigst dat met de overdracht van het wapen telkens een kopie van het verlov van herkomst wordt meegeleverd

Gereguleerd of erkend

20 Juli 2005

In de Circulaire is opnieuw vastgelegd wat altijd al gegolden heeft, namelijk dat slechts een verlov tot het voorhanden hebben van een vuurwapen voor de schietsport mag worden verleend, als dat vuurwapen is toegelaten bij een door de KNSA gereguleerde of erkende schietsportdiscipline. De bestuurder van de schietvereniging waarvan de aanvrager lid is moet deze discipline op het WM3-formulier vermelden en daarbij tevens verklaren dat de desbetreffende discipline in het verband van de vereniging kan worden beoefend.

Onder gereguleerde schietsportdisciplines worden uiteraard verstaan degene die zijn opgenomen in het Schiet- en Wedstrijdreglement van de KNSA. Erkend zijn de schietsportdisciplines van de volgende organisaties:

* de Nederlandse Parcours Schutters Associatie met haar wedstrijden Pistoel en Geweer volgens de reglementen van de IPSC;

* de Nederlandse Silhouet Schutters Associatie;

* de Vereniging .30M1

Verwacht wordt dat binnenkort ook de wedstrijden die door de APS worden georganiseerd zullen worden erkend. Overeind is gebleven voorts dat het de schutter vrij staat om met de wapens die hij op zijn verlov heeft alternatieve vormen van schietsport te beoefenen.

Door de erkenning van de IPSC-geweeronderdelen zoals die onder andere door de NPSA worden beoefend kan verlov worden aangevraagd voor de bij die tak van schietsport te gebruiken 9 mm-karabijnen.

Met zoveel woorden is in de nieuwe Circulaire opgenomen dat de politie van de juistheid van

de verklaring van het bestuur van de schietvereniging op de achterzijde van het aanvraagformulier in principe kan uitgaan. Dat is ook altijd de bedoeling geweest maar het gebruik van toetsing is ontstaan doordat sommige schietsportbestuurders het met de invulling van de achterzijde van het WM3-formulier niet zo nauw namen uit onwetendheid of onverschilligheid. Er wordt van de zijde van Justitie en politie op gerekend dat mede door de voortdurende voorlichting van de KNSA deze onwetendheid tot het verleden behoort. Er is en wordt hernieuwd een grote verantwoordelijkheid op uw schouders gelegd. Dat is niet nieuw, maar wordt des te pregnanter nu met zoveel woorden in de Circulaire is opgenomen dat de politie op uw verklaring kan afgaan. U wilt wel begrijpen dat wanneer dat vertrouwen wordt beschaamd, dit gevolgen kan hebben voor u en uw vereniging.

In elk geval kan geen schietsportbestuurder na nu zich op onwetendheid beroepen. Het Schieten Wedstrijdreglement is integraal opgenomen op de internetsite van de KNSA. Klik [hier](#) om de pagina Statuten en Reglementen te openen. Daarenboven zullen wij als uittreksel uit de reglementen een notitie maken en publiceren, waarin is aangegeven welke eisen aan wapens worden gesteld bij een aantal schietsportdisciplines. De schietsportbestuurder die het WM3-formulier ondertekent, dient zich ervan te vergewissen dat het vuurwapen waarvoor de schutter verlof vraagt is toegelaten bij een door de KNSA gereguleerde of erkende tak van schietsport die in het verband van de vereniging kan worden beoefend, alvorens het formulier te ondertekenen. De desbetreffende schietsportdiscipline dient aan de voorzijde van het formulier door de schutter te worden vermeld.

De KNSA heeft al sinds jaar en dag ten behoeve van haar leden Richtlijnen voor de ondertekening van het WM3-formulier door verenigingsbestuurders. Naar deze Richtlijnen wordt hier verder verwezen. Zij zijn nu op de KNSA website gepubliceerd. Klik [hier](#) om de pagina Wet en Regelgeving te openen.

Verklaring omtrent het gedrag

20 Juli 2005

Vóór 1 april 2004 werden Verklaringen omtrent het gedrag (VOG) afgegeven door de Burgemeester van de woonplaats van de aanvrager. Ervaringen die wij met deze verklaringen hebben opgedaan deden ons jarenlang het advies uitbrengen die verklaring niet te vragen omdat zij in vele gevallen van nul en gener waarde waren. Legio zijn de gevallen waarin aan een aanvrager met antecedenten die aan het verlenen van een wapenverlof in de weg staan, een Verklaring omtrent het verdrag werd afgegeven. Daar komt bij dat er per gemeente verschillen in behandeling optraden, omdat de Burgemeester bij de afgifte van de verklaring een discretionaire bevoegdheid had, hetgeen wil zeggen dat hij bepaalde wanneer wel en wanneer niet een verklaring werd afgegeven.

Sinds 1 april 2004 worden de verklaringen weliswaar nog aangevraagd in de gemeente van inwoning, maar zij worden afgegeven door het Ministerie van Justitie. Daarmee is wel de willekeur bij de afgifte verdwenen, maar nog immer blijft het mogelijk dat een Vuurwapenverlof door de politie wordt geweigerd aan iemand aan wie een jaartevooren, ter gelegenheid van zijn aanmelding bij een schietvereniging, door de Minister van Justitie een Verklaring omtrent het Gedrag werd afgegeven.

Dat komt doordat Justitie bij de afgifte slechts natrekt wat omtrent de aanvrager aan onherroepelijk geworden vonnissen is vermeld in de Justitiële Documentatie. Uitspraken waartegen beroep is ingesteld komen daar niet in voor en evenmin de gegevens die in de

lokaleregisters van de politie worden opgeslagen. Dat zijn gegevens over burenruzies, echtelijke twisten, verkeren in criminele kringen en allerlei andere zaken die niet tot vervolging door de Justitie hebben geleid, maar wel worden meegewogen wanneer een aanvraag voor een verlot tot het voorhanden hebben van een vuurwapen wordt behandeld.

Wij vinden dat een ernstige tekortkoming van de regeling terzake van de afgifte van een Verklaring omtrent het gedrag en wij hebben er bij herhaling bij Justitie op aangedrongen verbetering in de situatie te brengen in die zin dat de Verklaring de zekerheid geeft dat de houder van een Verklaring zodanig is gescreend dat deschietsportbestuurder veilig kan aannemen dat tegen degene die hij toelaat (meteen VOG) geen bedenkingen bestaan die niet waren te vinden in de Justitiële Documentatie.

En hoewel het nog wel even kan duren voor het zo ver is – omdat uitvoerige logistieke problemen moeten worden opgelost – hebben wij niettemin beloofd dat wij de VOG zullen verlangen van schutters, aangesloten bij verenigingen die vanaf nu bij ons lid willen worden – voorzover die schutters uiteraard nog niet beschikken over een vuurwapenverlot – en dat wij de besturen van reeds bij ons aangesloten verenigingen adviseren bij de inschrijving van nieuwe leden een VOG te verlangen. De betrokkene dient er dan vooral nog op te worden gewezen dat het bezit van een VOG geen garantie inhoudt voor het verkrijgen van een vuurwapenverlot.

Wij zijn ons ervan bewust dat er nog geen sprake is van volledige screening, maar wij nemen alvast een voorschot op de toekomst.

Het opbergen van vuurwapens en munitie in de woning

20 Juli 2005

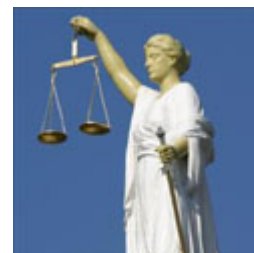
Aan een verlot tot het voorhanden hebben van -vuurwapens is de voorwaarde verbonden dat de wapens en de munitie worden bewaard in afzonderlijk, deugdelijk afgesloten en voor onbevoegden niet gemakkelijk bereikbare bergplaatsen. Op het naleven van deze voorwaarde zal controle worden uitgeoefend.

De eis van het afzonderlijk opbergen is duidelijk en begrijpelijk. Op de vraag wat deugdelijk afgesloten en voor onbevoegden niet gemakkelijk bereikbare bergplaatsen zijn, wordt in de Circulaire door de Minister antwoord gegeven. Er is thans wat meer duidelijkheid dan het geval was bij de formulering in de oude Circulaire. In ieder geval moeten wij uitgaan van een wapenkast of kluis. Speciale eisen worden niet gesteld, behalve dat hij niet meegenomen kan worden.

Deugdelijke bergplaats

Als een deugdelijke bergplaats voor wapens en/of munitie wordt uitsluitend aangemerkt een speciaal voor de opslag van wapens vervaardigde wapenkast/wapenkluis of een andere kluis die qua uitvoering en inbraakwerendheid daarmee kan worden gelijkgesteld. Een kluis dient deugdelijk te worden verankerd in de vloer of de muur van het gebouw tenzij de kluis van een dusdanig gewicht is dat het zo goed als uitgesloten is dat de kluis bij een inbraak kan worden meegenomen. De wapens en de munitie dienen in afzonderlijke deugdelijke bergplaatsen te worden opgeborgen. Een wapenkast met een afzonderlijk afsluitbaar binnenkastje voor de munitie, voldoet aan deze eis.

Aan personen of instellingen die bevoegd zijn tot het voorhanden hebben van grote aantallen (meer dan 25) wapens (bijvoorbeeld wapenverzamelaars/musea) is het, naast de berging in (wapen)kluizen, ook toegestaan om wapens en/of munitie op te bergen in een andere deugdelijk afgesloten bergplaats zoals een speciaal beveiligde (wapen)kamer. De omvang van de te treffen beveiligingsmaatregelen is uiteraard afhankelijk van de soort (gevaarstelling) en het aantal wapens dat in het gebouw ligt opgeslagen alsmede van de ligging en de beveiliging van het gebouw, hetgeen per geval zal moeten worden beoordeeld door een beveiligingsexpert van de politie.

Opslag van wapens en munitie bij schietverenigingen

20 Juli 2005

Het opbergen van privé- en verenigingsvuurwapens en munitie bij schietverenigingen is toegestaan mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

1. De vereniging dient te beschikken over een deugdelijk afsluitbare ruimte waarin afzonderlijk afsluitbare kluizen zijn geplaatst die voldoen aan de bovengenoemde criteria;
2. De (reserve)sleutels van de afzonderlijk afsluitbare kluizen mogen niet in het pand van de vereniging worden opgeslagen.

Indien er bij een vereniging of inrichting (als bedoeld in de Wet Milieubeheer) meer dan 25 vuurwapens liggen opgeslagen, dient de ruimte waarin de kluizen zijn geplaatst alsmede het gebouw waarin deze ruimte is gelegen, voorzien te zijn van een goedgekeurde alarminstallatie die is aangesloten op een particuliere alarmcentrale als bedoeld in artikel 3, onder b, van de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus.

Nieuw in deze Circulaire is ook dat de politie, voordat zij een verlov afgeeft tot het voorhanden hebben van vuurwapens en munitie, bij de aanvrager thuis komt kijken of de vereiste opbergmogelijkheid aanwezig is. Deze controle geschiedt pas, wanneer van bezwaren tegen de afgifte van het verlov niet is gebleken, dit om te voorkomen dat de aanvrager kosten maakt voor de aanschaf van een wapenkast of kluis, en vervolgens zijn aanvraag afgewezen ziet.

Er is geen sprake van een deugdelijke bergplaats als wapens en munitie worden opgeborgen in een wapenkast of kluis, al is die nog zo solide, als de sleutels zich in de nabijheid van die kast zelf bevinden, waar zij door de onbevoegde kunnen worden aange-troffen. Dat geldt natuurlijk in zijn algemeenheid voor sleutels. Die horen niet in de nabijheid daarvan te worden aangetroffen.

Overigens geldt de voorwaarde van het opbergen in deugdelijke, niet gemakkelijk voor anderen bereikbare bergplaatsen natuurlijk alleen wanneer de wapens en de munitie redelijkerwijs moeten zijn opgeborgen. Er kan dunkt mij geen misverstand over bestaan dat dat het geval is wanneer de eigenaar zich ter ruste heeft begeven of van huis is zonder wapens. Echter, op andere tijdstippen staat het de eigenaar vrij over zijn vuurwapens te beschikken om daaraan onderhoudswerkzaamheden te verrichten, er mee te trainen en natuurlijk om er mee naar de schietbaan te gaan inclusief een redelijke tijd daarvoor en daarna. Te verlangen dat een wapenkast die zich bevindt in een kamer waarin de eigenaar zit te werken, altijd afgesloten moet zijn, is een onzinnige eis, maar het zonder enig doel niet behoorlijk opgeborgen hebben van wapens en munitie of deze zelfs door het huis laten slingeren, kan voor de eigenaar ernstige gevolgen hebben.

Het niet volgens de voorwaarden opbergen van wapens en/of munitie kan intrekking van het verlot tot gevolg hebben. Immers in de Wet wapens en munitie is bepaald dat het verlot tot het voorhanden hebben van een wapen of munitie wordt ingetrokken indien er aanwijzingen zijn dat de houder van het verlot het voorhanden hebben niet langer kan worden toevertrouwd. Deze bepaling dient, aldus de Minister van Justitie in een uitspraak van maart 1990, zodanig te worden geïnterpreteerd dat, indien de houder van een verlot tot het voorhanden hebben van wapens en munitie niet de uiterste voorzichtigheid en zorg betracht bij het omgaan met zijn wapens en munitie, deze gedraging een aanwijzing vormt dat de houder het voorhanden hebben van die wapens en munitie niet langer kan worden toevertrouwd. Het betrachten van de uiterste voorzichtigheid en zorg houdt in het op veilige wijze opbergen van de wapens en de munitie, dat wil zeggen op zodanige wijze dat deze voorwerpen niet gemakkelijk in handen kunnen komen van onbevoegden.

Een gelijke reactie, namelijk dat er aanwijzingen bestonden dat aan de verlofhouder het bezit van wapens en munitie niet langer kon worden toevertrouwd, gaf de Minister van Justitie in een geval dat een verlofhouder zijn wapens en munitie na een aanrijding onbeheerd in de kofferbak van zijn auto achterliet om in een naburig café te gaan telefoneren.

Tenslotte wordt nog beantwoord de vraag wie niet bevoegd is over de wapens te beschikken of anders gezegd: tegen wie moet de wapenopbergplaats bescherming bieden? Het antwoord is bijna nog gemakkelijker dan de vraag: iedereen die geen verlot heeft tot het voorhanden hebben van die wapens die zich in die bergplaats bevinden, is onbevoegd en mag dus de bergplaats niet openen. Ook niet en in het bijzonder niet, bij een politiecontrole. Het openen van de bergplaats behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de verlofhouder. De controle dient ook te geschieden in het bijzijn van de verlofhouder zodat het niet zinvol is toegang te vragen en/of te verlenen als deze niet thuis is.

Overgangstijd

20 Juli 2005

Voor personen en verenigingen die vóór de inwerkingtreding van deze Circulaire reeds in het bezit waren van een vergunning op grond van de Wet wapens en munitie is de verplichting tot de aanwezigheid van een speciale wapenkast of kluis en de alarminstallatie tot 1 augustus 2006 niet van toepassing mits de wapens en munitie wel zijn opgeborgen in afzonderlijke, deugdelijk afgesloten, en voor onbevoegden niet gemakkelijk toegankelijke bergplaatsen.